

RIKSDAGENS SVAR 6/2009 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av hälsoskyddslagen, livsmedelslagen, kemikalielagen, lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning och lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet

Ärende

Regeringen har till 2008 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av hälsoskyddslagen, livsmedelslagen, kemikalielagen, lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning och lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (RP 230/2008 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 2/2009 rd).

Beslut

Nu församlade riksmöte har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av hälsoskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994) 6 § 5 mom. och 50 §, sådana de lyder, 6 § 5 mom. i lag 285/2006 samt 50 § i lag 691/2001 och i nämnda lag 285/2006, samt
fogas till lagen nya 7 a och 50 a § som följer:

6 §

Kommunens uppgifter inom hälsoskyddet

— — — — —
Kommunen ska inom sitt område också sörja för tillsynen över att de förordningar utfärdade

av Europeiska gemenskapen som hänför sig till tillämpningsområdet för denna lag iakttas samt för beviljandet av de intyg som avses i artiklarna 20 och 39 i Världshälsoorganisationens internationella hälsoreglemente (2005) (FördrS 51/2007) i enlighet med bilaga 3 till reglementet.

7 a §

Försvarsmaktens uppgifter inom hälsoskyddet

Försvarsmakten ska sörja för den kommunala hälsoskyddsmyndighetens uppgifter enligt denna lag vid försvarsmaktens militära övningar, i objekt som ska hållas hemliga med tanke på landets försvar och vid krishantering utomlands.

Försvarsmakten ska göra upp en tillsynsplan för det hälsoskydd som den svarar för och på planen ska tillämpas vad som i 6 § 2 mom. bestäms om den kommunala tillsynsplanen för hälsoskyddet.

En tjänsteinnehavare inom försvarsmakten som handhar tillsynsuppgifter inom hälsoskyddet ska ha lämplig högskoleexamen, yrkeshögskoleexamen eller teknisk examen på institutnivå.

50 §

Avgifter

I fråga om avgifterna för statliga prestationer enligt denna lag iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Kommunen ska fastställa avgifterna för sina prestationer så att de högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen. När kommunen låter utomstående sakkunniga eller ett laboratorium utföra undersökningar eller utredningar tas kostnaderna ut hos kunden högst i enlighet med de faktiska kostnaderna.

För anmälningar och ansökningar enligt denna lag som kommunen behandlar, för kontroller, provtagning och undersökningar som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 6 § samt för intyg som kommunen beviljar med stöd av nämnda paragraf ska kommunen hos verksamhetsidkaren ta ut en avgift enligt en av kommunen godkänd taxa.

Hos verksamhetsidkaren ska dessutom tas ut en avgift för tillsynsåtgärder som hänför sig till

1) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av en kontroll som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 6 §,

när föreskrifterna har meddelats med anledning av att bestämmelserna i denna lag inte har följts,

2) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av anmälningar enligt 13 § och 14 § 2 mom.,

3) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av ansökningar enligt 18 § samt sådan övervakning och kontroll av kvaliteten på hushållsvatten som krävs enligt 20 §, samt

4) sådan regelbunden övervakning av badvatten som krävs enligt 29 §.

Kommunen har dessutom rätt att enligt en av kommunen godkänd taxa ta ut en avgift

1) hos fastighetsägaren för mätningar, provtagning, undersökningar och utredningar i en bostad eller andra vistelseutrymmen som hänför sig till utredning av sanitära olägenheter enligt 26 §, samt

2) hos en brunnsgärdare för undersökningar av hushållsvattnet, om det inte är fråga om ett i 16 § 4 mom. avsett verk som levererar hushållsvatten.

Avgifterna får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar som enligt denna lag hör till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens uppgifter eller som hänför sig till beredningen av verkets anvisningar och som verket har styrt till kommunen.

11 kap.

Undersökningslaboratorier och avgifter

50 a §

Dröjsmålsränta

Om den avgift som fastställts för en åtgärd inte har betalats på förfallodagen, får på det belopp som inte betalats i tid tas ut årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter att den tjänst för vilken avgiften bestämts har tillhandahållits.

I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 71 och 72 § i livsmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i livsmedelslagen av den 13 januari 2006 (23/2006) 72 § samt
fogas till 71 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 989/2007, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

71 §

Avgifter för kommunala myndigheters prestationer

— — — — —
Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom livsmedelstillsynen som enligt denna lag hör till Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter eller som hänför sig till beredningen av bestämmelser eller Livsmedelssäkerhetsverkets anvisningar och som Livsmedelssäkerhetsverket har styrt till kommunen. För utförandet av de tillsynsuppgifter som avses i 30 § 4 punkten ersätter staten kommunen endast för kostnaderna för undersökning av prov.
— — — — —

72 §

Indrivning av avgifter utan dom eller beslut samt dröjsmålsränta

Avgifter som avses i detta kapitel får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om den avgift som fastställts för en åtgärd inte har betalats på förfallodagen, får på det belopp som inte betalats i tid tas ut årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter att den tjänst för vilken avgiften bestämts har tillhandahållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 60 § i kemikalielagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989) 60 §,

sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1412/1992, 57/1999 och 287/2006, som följer:

60 §

Avgifter

Bestämmelser om när prestationer som myndigheter utfört med stöd av denna lag ska vara avgiftsbelagda och om storleken på de avgifter som tas ut för prestationerna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och utfärdas med stöd av den.

För kontroller som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 7 b § i denna lag ska kommunen ta ut en avgift enligt en av kommunen godkänd taxa. Dessutom ska kommunen hos verksamhetsidkaren ta ut en avgift för tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av en kontroll som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 7 b § i denna lag, när föreskrifterna har meddelats med anledning av att bestämmelserna i denna lag inte har följts. Kommunen ska bestämma avgifterna för sina prestationer så att beloppet motsvarar högst kostnaderna för att producera prestationen.

En avgift behöver inte tas ut eller också får den tas ut till ett lägre belopp, om detta är skä-

ligt med hänsyn till kemikaliens ringa användning eller av någon annan orsak.

Avgifter och kostnader enligt denna lag får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om den avgift som fastställts för en åtgärd inte har betalats på förfallodagen, får på det belopp som inte betalats i tid tas ut årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter att den tjänst för vilken avgiften bestämts har tillhandahållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom kemikalietillsynen som inte hör till den kommunala kemikalietillsynsmyndighetens uppgifter, utan till uppgifterna för de myndigheter som avses i 5 § och som dessa myndigheter särskilt har styrt till kommunen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 25 a och 25 b § i lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 13 augusti 1976 om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/1976) 25 b §, sådan den lyder i lag 286/2006, samt *fogas* till 25 a §, sådan den lyder i nämnda lag 286/2006, ett nytt 3 mom. som följer:

25 a §

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom tobakstillsynen som enligt denna lag hör till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens uppgifter och som verket har styrt till kommunen.

25 b §

Avgifter enligt denna lag får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i

lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om den avgift som fastställts för en åtgärd inte har betalats på förfallodagen, får på det belopp som inte betalats i tid tas ut årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter att den tjänst för vilken avgiften bestämts har tillhandahållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 20 och 21 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 januari 2004 om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004) 21 § samt *fogas* till 20 § ett nytt 2 mom. som följer:

20 §

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom produktsäkerhetstillsynen som enligt lag utslutande hör till Konsumentverkets uppgifter och som Konsumentverket har styrt till kommunen.

21 §

I fråga om avgifterna för statliga prestationer enligt denna lag iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Avgifter enligt denna lag får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

RSv 6/2009 rd — RP 230/2008 rd

Om den avgift som fastställts för en åtgärd inte har betalats på förfallodagen, får på det belopp som inte betalats i tid tas ut årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter att den tjänst

för vilken avgiften bestämts har tillhandahållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 17 februari 2009
